

Fejfa

(BALASSI BÁLINT EMLÉKEZETÉRE)

Levelek hullása,
mindenek múlása
bónatnak rabulejt;
kedvesed méz szava,
leomló éj-haja
elhagy majd, elfelejt.

Végtelen időkben,
ködlepett mezőkben
csak magad rejtheted;
nem is lesz semmi más,
csak ráró szárnyalás
elszálló életed.

HARGITTAY ATTILA

Passió

Világtalan lett az ég,
sötétedik a sötét.
Az angyalok vacsorához
ülnek, az Úr asztalához,

a hold kerek cipóját
megszelik, elmajszolják,
s ha meghagyják felében,
az fehérlik fönn az égen.

Koldus – ha lába volna –,
tejúton gyalogolna
összeszedni a megmaradt,
holdból morzsált csillagokat.